

Tomaszów Mazowiecki, dn. 24 kwietnia 2023 r.

(184) BIURO
RADY MIEJSKIEJ
w Tomaszowie Maz.
24.04.2023 *SKK*

Pan

Krzysztof Kuchta

Przewodniczący Rady Miejskiej

Tomaszowa Mazowieckiego

*PREZYDENT MIASTA
Tomaszowa Maz.*
*M. Kucharski - Radny
Rady Miejskiej
Tomaszowa Mazowieckiego*
Krzysztof Kuchta

Znak sprawy: WAK.0003.18.2023

W odpowiedzi na interpelację Pana Michała Kucharskiego Radnego Rady Miejskiej Tomaszowa Mazowieckiego, złożoną w dniu 5 kwietnia 2023 roku, dotyczącą przepisów prawnych związanych z porzuconymi pojazdami, informuję, iż przedmiotowy zakres reguluje art. 50 a i art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (tj.Dz. U. z 2022 r. poz. 988 ze zm.) oraz Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 22 czerwca 2011 roku w sprawie usuwania pojazdów pozostawionych bez tablic rejestracyjnych lub których stan wskazuje na to, że nie są używane.(tj.Dz.U.2022 r. poz.1959).

Na podstawie art. 50a ustawy Prawo o ruchu drogowym, pojazd pozostawiony bez tablic rejestracyjnych lub pojazd, którego stan wskazuje na to, że nie jest używany, może zostać usunięty z drogi przez straż gminną lub Policję na koszt właściciela lub posiadacza.

Szczegółowy tryb oraz jednostki i warunki ich współdziałania w zakresie usuwania pojazdów bez tablic rejestracyjnych lub których stan wskazuje, że nie są używane określa wyżej wskazane Rozporządzenie z dnia 22 czerwca 2011 roku. W myśl § 2 w przedmiotowym zakresie, współdziałają:

- 1) straż gminna (miejska);
- 2) Policja;
- 3) organy gminy;
- 4) zarządca drogi;
- 5) powiatowe jednostki organizacyjne realizujące zadania polegające na usuwaniu pojazdów lub prowadzeniu parkingu strzeżonego dla pojazdów usuniętych, o których mowa w art. 130a ust. 5f ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, zwanej dalej "ustawą",

lub podmioty, którym powierzono wykonywanie tych zadań zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych;

6) inne jednostki usuwające pojazdy- jeżeli z przyczyn technicznych lub organizacyjnych nie jest możliwe usunięcie pojazdu przez jednostkę, o której mowa w pkt 5.

Zgodnie z § 3 Rozporządzenia „Usunięcie pojazdu z drogi przez podmiot, o którym mowa w § 2 pkt 1 lub 2, rozpoczyna się z chwilą wydania uprawnionej jednostce dyspozycji usunięcia pojazdu, zwanej dalej "dyspozycją".

Organ gminy lub zarządca drogi, w ramach wykonywanych zadań, zgłasza potrzebę usunięcia pojazdu z drogi podmiotowi, o którym mowa w § 2 pkt 1 lub 2 Rozporządzenia.

Pojazd umieszcza się niezwłocznie w miejscu zapewniającym właściwy dozór pojazdu. Nie ma wytycznych, które określają wymogi przechowywania pojazdu.

W przypadku nieodebrania, w terminie 6 miesięcy od dnia usunięcia pojazdu w trybie art. 50aust. 1 ustawy, uznaje się go za porzucony z zamiarem wyzbycia się. Pojazd ten przechodzi na własność gminy z mocy ustawy.

Zgodnie z zapisami art. 130a ustawy Prawo o ruchu drogowym, z drogi może zostać usunięty każdy pojazd jeśli zachodzą przesłanki wskazane w pkt. 1 art. 130a tj. np. jeśli pojazd stoi w miejscu, gdzie jest to zabronione i utrudnia ruch lub w inny sposób zagraża bezpieczeństwu. W takich i innych wymienionych w ustawie przypadkach usunięcie pojazdu dokonywane jest na koszt właściciela.

Dyspozycję usunięcia pojazdu wydaje zależnie od przypadku organ wymieniony w art. 130a ustawy - Prawo o ruchu drogowym, a starosta wybiera parking depozytowy, na którym pojazd ma przebywać aż do odbioru przez właściciela, który będzie musiał zapłacić zarówno za parkowanie pojazdu, jak i wcześniejsze odholowanie.

Jeśli w ciągu 3 miesięcy powiadomiona osoba nie odbierze samochodu, starosta może wystąpić do sądu, wnioskując o orzeczenie przepadku pojazdu na rzecz powiatu. Wniosek może zostać złożony dopiero po 30 dniach od dnia powiadomienia właściciela lub osoby uprawnionej do odebrania pojazdu.

Jeśli ani właściciel, ani osoba uprawniona nie zostały zidentyfikowane w ciągu 4 miesięcy od usunięcia pojazdu, starosta również może wystąpić do sądu z wnioskiem.

Przepis art. 50a - Prawo o ruchu drogowym przewiduje przejście pojazdu na własność gminy z mocy prawa – w odróżnieniu od usunięcia pojazdu w trybie art. 130a tej ustawy gdy

o przypadku na rzecz powiatu pojazdu nieodebranego z parkingu w terminie 3 miesięcy od dnia usunięcia musi zadecydować sąd.

Definicję wraku samochodu można wywnioskować z art. 50a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym. Ten artykuł utożsamia wrak samochodu z pojazdem porzuconym bez tablic rejestracyjnych lub pojazdem w stanie wskazującym na to, że nie jest używany.

Z punktu widzenia firmy ubezpieczeniowej wrakiem jest pojazd po szkodzie całkowitej, uszkodzony lub zniszczony w takim stopniu, że koszty naprawy przekraczają 70% wartości tego pojazdu przed szkodą (dotyczy to ubezpieczenia AC).

Prawo nie określa, przez jaki okres pojazd musi stać nieużywany na drodze, aby został uznany za porzucony. W postanowieniu Naczelnego Sądu Administracyjnego z 13 maja 2008 r. (sygn. I OW 10/08, LEX nr 478993) podkreślono, że nieużywanie pojazdu, o którym mowa w tym przepisie, musi być stanem trwającym dłuższy czas. Dla trafności ustalenia, że pojazd nie był używany, znaczenie ma np. jego zaawansowany wiek w powiązaniu z brakiem badań technicznych, tym, że pojazd był otwarty i dostępny dla osób trzecich oraz zniszczeniem jego wnętrza (por. wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 27 października 2016 r., (sygn. XXVII Ca 1457/16, LEX nr 2196361).

Należy zwrócić uwagę, że w wyżej przytoczonych przepisach cały czas jest mowa o **drodze**. Usuwanie pojazdów może mieć miejsce tylko na obszarach, na których obowiązują przepisy Prawo o ruchu drogowym. Ustawa ta określa zasady ruchu na drogach publicznych, w strefach zamieszkania oraz w strefach ruchu (art. 1 ust. 1 pkt 1). Do ruchu odbywającego się poza tymi miejscami przepisy tej ustawy stosuje się tylko w zakresie:

- koniecznym dla uniknięcia zagrożenia bezpieczeństwa osób lub wynikającym ze znaków i sygnałów drogowych (art. 1 ust. 2.).

Zgodnie z ustawą o drogach publicznych drogą publiczną jest droga zaliczona do jednej z następujących kategorii dróg: krajowych, wojewódzkich, powiatowych bądź gminnych (por. art. 2 pkt 1a oraz art. 1 i art. 2 ust. 1.). Natomiast drogi, drogi rowerowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, ale niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg są drogami wewnętrznymi (art. 8 ust. 1).

W razie pozostawienia pojazdu na drodze wewnętrznej, dla możliwości usunięcia pojazdu zasadnicze znaczenie ma fakt, czy na obszarze obejmującym tę drogę wewnętrzną

ustanowiono strefę zamieszkania bądź strefę ruchu. W sytuacji, gdy pojazd znajduje się na drodze wewnętrznej nie objętej ani strefą zamieszkania ani strefą ruchu czy np. na prywatnej posesji nie można usunąć go na podstawie art. 50a.

Nieodebrany pojazd z drogi przechodzi na własność gminy z mocy ustawy. Na podstawie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji pojazd taki to odpad w rozumieniu przepisów o odpadach. Właściciel pojazdu wycofanego z eksploatacji (w omawianej sytuacji – gmina) powinien go zełmować w legalnej stacji demontażu lub punkcie zbierania pojazdów. Jeśli samochód jest w dobrym stanie technicznym, gmina ma prawo również do jego sprzedaży.

Jeśli właściciel porzuconego wraku zostanie zidentyfikowany, musi ponieść różnorodne koszty, np. grzywnę, koszt odholowania pojazdu, parkowania, zełmowania pojazdu i wyrejestrowania, a także zapłacić karę za brak OC, jeśli ten obowiązek nie został dotrzymany. Nieodebranie samochodu nie chroni przed ww. kosztami. Kara zostanie wyegzekwowana w trybie decyzji administracyjnej.

PREZYDENT MIASTA
Marcin Witko

